

Lue ja katso miten v. 1952 syntyneestä ujosta maalaispojasta kasvoi hyvinvointiyhteiskunnan mukana opettaja, toimittaja, viljelijä, tietokirjailija, vaikuttaja, isä ja pappa. Keräsin muistisanoja ja pengoin arkistojani. Kokosin elämäkertani ja tiedän nyt itsekin enemmän. Sukupolveni ihmiset kokevat kerrotun tutuksi ja nuoremmat saavat tietää.

Kuvaan elämää lapsena, leikkejä ja työntekoa, kuuntelua, katselua, lukemaani ja soittokuntamme matkoja ulkomaille. Olin aktiivinen seurakuntanuori. Opiskelin Turussa.

Politiikka vei nuoresta. Menestymiseen tarvitaan työntöä, pyrkyä ja sopiva tilaisuus. Minulla se riitti kahdesti presidentin valitsijamieheksi ja kerran varakansanedustajaksi. Kalenteri täyttyi Suomen nuorimpana kunnanvaltuuston puheenjohtajana. Kun jäin pois, joku saattoi kaivatakin. Kerron miten kunnat toimivat ja muuttuvat.

Eduskuntatoimittajana opin näkemään asioita monesta näkökulmasta. Opettajana elin koulun arkea ja juhlaa. Puolustin kyläkouluja. Pitkä kamppailu uuvutti. Urjalan kulmilla olen kirjottanut pari tuhatta kolumnia Forssan Lehteen. Hämäläistä ja karjalaista kotiseututyötä Väinö Linnan seurassa ja Kuolemajärvi-säätiössä. Tämä on 17. tietokirjani.

Kolmikymppisenä sormusvala Leenan kanssa. Saimme viisi poikaa ja tytön. Kuskausta, huolehtimista ja kannustusta. Elämämme kovin paikka nuorimman pojan yllättävä kuolema 20-vuotiaana.